

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra pedagogiky
PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
Posudek vedoucí práce

Práci předložila studentka: Barbora Šimová

Studijní zaměření: Předškolní a mimoškolní pedagogika, obor Učitelství pro mateřské školy

Název práce: ZOHLEDŇOVÁNÍ DĚTSKÝCH PODNĚTŮ PŘI REALIZACI
DIVADLA S DĚTMI V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Vedoucí práce: MgA. Marie Černíková Ph.D.

1. CÍL PRÁCE:

Cílem bylo ověřit možnost spoluúčasti dětí na realizaci a následné veřejné prezentaci dramatického výstupu čtrnáctidenním tematickým projektem a prostřednictvím rozhovorů s praktikujícími pedagožkami sledovat vazbu mezi divadlem s předškolními dětmi a využitím dramatické výchovy jako edukační metody. Pro veřejnou prezentaci byla zvolena technika řízené improvizace, kterou projekt bakalářské práce prověřoval coby alternativu tradičních besídek. Cíle bylo dosaženo kvalitativním výzkumným šetřením: experimentem a strukturovanými rozhovory. Podrobný popis úspěšně realizovaného projektu obsahuje podněty pro další práci pisatelky i pro praxi pedagogů. Inspirující je především projekt samotný, odvahou zkoušet nové cesty a způsobem posunutí dětské tvorby od plnění úkolů do roviny plnohodnotné spolupráce, což je na výsledném díle patrné například v rovině estetické.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Text bakalářské práce je členěn na části teoretickou a praktickou. Teoretickou část práce, strukturovanou směrem k výzkumu, kolegyně Šimová opírá o odborné zdroje. Věnuje se sociálním a interpersonálním klíčovým dovednostem, definuje úlohu MŠ v jejich rozvoji, zmiňuje psychosomatickou jednotu člověka, hru jako spontánní cestu ke vzdělání a přechází k metodě rolové hry, kterou v praktické části využívá. V souvislosti s projektem objasňuje pojetí improvizace jako otevřenosti výzvam, což v kontextu s tématem klasifikační práce znamená tvůrčí dialog pedagoga s dětmi. Teoretickou část uzavírá sumarizací zásad pro využití dramatické výchovy v MŠ.

Teoretické poznatky úročí pisatelka v experimentu představujícím empirickou část práce, kdy metodou strukturovaných rozhovorů sbírá informace a doporučení pro vlastní dramatický projekt a zároveň ověřuje svůj předpoklad, že je využívání dramatické výchovy v praxi MŠ zúženo na přípravu tradiční besídky, návštěvu kamenného divadla a divácký zážitek z představení dovezeného do MŠ. V následném detailním popisu projektu: přípravě, realizaci, reflexi, se zaměřuje na využití dramatického celku pro nabídku pestré škály činností, v nichž jsou děti vnímány jako rovnocenní partneři ve společné tvorbě. Tvořivě dramatický proces završuje prezentací před diváky. Na závěr projektu autorka svůj postup hodnotí a zvažuje další možnosti, přičemž zdůrazňuje přínos metody založené na vstřícné pozornosti vůči dětem jako akční a stimulující pro všechny zúčastněné.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Předložená práce splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací. Text má přehlednou strukturu, citace jsou označeny s patřičným odkazem na odborný zdroj, bibliografické údaje odpovídají aktuální citační normě. V praktické části autorka pro srozumitelnější reflexi jednotlivých dní vytvořila formát jednoduchých tabulek. V příloze autorka předkládá plné znění realizovaných rozhovorů. Pozoruhodná je obsáhlá grafická příloha zdařile dokumentující průběh projektu, zachycující jeho svobodomyšlný svéráz a originální výtvarné řešení.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Studentka ke své bakalářské práci přistupovala zodpovědně, aktivně, se zaujetím. Samostatně připravila a realizovala čtrnáctidenní tematický blok, v němž účelně propojila vzdělávací cíle v souladu s RVP PV a pestrou škálu aktivit. Úspěšně překonala, ba dokonce vytěžila, úskalí doby měnících se hygienických opatření. Divadelní představení, pozitivně hodnocené účastníky i diváky, jak mimo jiné dokládá příspěvek z místního deníku v příloze, realizovala venku a k výrobě kostýmů a rekvizit pohotově využila materiály dostupné v několika málo otevřených obchodech. Autorka bakalářskou prací učinila nepřehlédnutelný osobní exkurz oblastí dramatické výchovy jako metody preprimárního vzdělávání, jak dokumentuje v praktické části, kdy ozřejmuje, že před VŠ se s tímto oborem nesešla a mezi zkušenostmi získanými na VŠ a v rámci praxe na MŠ nespatořovala propojení, což vnímala jako výzvu pro výzkum. Během práce na projektu a na základě zpracování teoretické části autorka reflektuje posun v uchopení dramatické výchovy jako vzdělávací metody a navazuje na rozhovory s praktikujícími pedagožkami, které improvizaci jako dovednost reagovat na dětské podněty v souvislosti s divadlem hraným dětmi zmiňují.

Část s rozhovory, přestože metodologicky ne zcela precizní, je cenným příspěvkem k diskusi o spatřování dramatické výchovy jako metody novátorské a vyžadující další znalost, přičemž tento ostych mnohdy vede k tomu, že techniky nejsou pedagožkami často dostatečně vytěženy.

V projektu Barbory Šimové je dramatická výchova v souladu se svou podstatou záměrně zvolena a využita jako metoda uplatňující partnerský přístup k dětem a nabízející jim možnosti tvořivě a svobodně se vyjádřit skrze širokou škálu technik.

5. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

VÝBORNĚ

V PLZNI DNE 2. 6. 2021

PODPIS: _____

Marie Černíková